

02-10. 2018

Konklusion rundt skaden på skulpturen:

Indadvendt Stranding, på Kapelløya i Ny Hellesund.

Jeg bruger her min tidligere rapport, som grundlag for en konklusion om skulpturen og dens videre skæbne, og har bestemt i samstemmighed med Ingrid Juell Moe, at den skal blive liggende som den er, med den skade den har fået, og med et skilt som fortæller om idéen, tilblivelsen og om skaden. Dette skilt tror jeg er vigtigt i alle tilfælde, som også vil give et signal om at skulpturen er værdsat i området. Det vil jeg være med at skabe ordlyden til og placere.

Det er jo en smuk og stærk fortælling at skulpturen ligger der, fordi den blev købt af befolkningen på folke aktier!

Da jeg fik beskeden om at der var forekommet hærværk på skulpturen Indadvendt Stranding, kunne jeg ikke helt tro det – fordi jeg mødte en fantastisk forståelse for skulpturen, dens udformning og indhold under projekt Genius Loci, som førte til den unikke folkeindsamlingen i 2002 - Og i alle årene herefter har jeg fået så mange gode tilbagemeldinger fra mange som har besøgt Kapelløya.

Efter de tilsendte fotos fra Ingrid Juell Moe og ud fra artikler i lokalaviserne forstod jeg jo at noget har foregået, hvor de involverede ikke vil lade sig blive identificeret.

Det var derfor vigtigt at besøge Kapelløya og se skulpturen med egne øjne. Det jeg så, gjorde mig både trist og glad. Glad, fordi skulpturen fungerer stadig i de store træk. Jeg er en af de få i dag som arbejder med kernen og jeg har ofte henvist til Michelangelos ord om at en skulptur skal kunne trille ned fra et bjerg, og når den kommer ned, skal det væsentlige være tilbage. Det var hans billede på hvad kernen handlede om; selvom den mister dele, skal den i sin kerne kunne bestå som en skulptur – hvis den fungerer i udgangspunktet. Og det oplevede jeg at den gør – selvom jeg blev meget trist over at den har mistet vigtige detaljer i hovedet – her i hovedsag øret på den venstre side.

Det jeg håber er sket – er at nogen har fundet et helle til at tænde bål på skulpturen, under den her varme sommer, hvor det ikke var lovligt at tænde bål – her var der både le for vinden og vand. De har måske blevet bange, når så stenen har revnet og sprukket og derefter ryddet alle beviser, for ikke at stå til ansvar for deres dumhed. Deri er jo ulovligheden sket. Jeg håber selvfølgelig at det ikke er en bevidst handling – at det ikke er hærværk... (Hvor mange ved at ild kan få granitten til at sprække af i lag?) Men dette får vi vel aldrig svar på – hvis ikke nogen pludselig kommer frem af sig selv og fortæller hvad som er sket.

Jeg vil hermed takke dykkerklubben, som har dykket efter dele af skulpturen, selvom de desværre ikke fandt det vi håbede på. Det er derfor ikke muligt at rekonstruere øret, men jeg mener som sagt at Indadvendt Stranding fungerer som skulptur og fortælling, som del af stedet.

Venlig hilsen fra

Claus Ørntoft

